

Düyek

Kürdîlîhicazkâr Pantezi

Orhan Kızılaslan

Süre - 4/5' 2-136

Sen, unutulmuş yok olmuş....

Başlangıç

Sen sa z

u nu kulmuş uc kol mus o es ki duy gu la ri ma

bir kz vil cum ve ren sen sa z

Hak ken yok kar ci çek le ri nin - sa z -

hu den u gu zel sa z Bir a na sı cak lı ğın da

bi zî sa ran gök kub be nin mas mâ vi yap ra ğın ye sı

sa z Ta bi a tın i ci le sı bir mit lu

luk sa ra bi ol du ğu nu ha ter lot ma ya sa z

arango

Hak ken yok söz le rin şî er - sa z - mü st ki nin

i lâ hî bir se da ol du ğu nu his set tir me ye

Orhan Kızılsavaş

— s a z — Hak kın yok ö' le si ye muh taç o lup ta
— s a z — mâ zi ye güm dü ğüm — s a z — sev gi pi na rın
dan i çir me ye — s a z — Ne den her mut suz lu
ğum da sa na sı ğı ne yo rum.

Sen ... Unutulmuş, yokolmuş o eski duygularına !

Bir kıvılcım veren sen ...

Hakkın yok ... Kır çiçeklerinin bu denli güzel ...

Bir ana sıcaklığında hissi saran gök kubbenin masmavi yaprağın yeşil ...

Tabiatın içilesi bir mutluluk şarabı olduğunu hatırlatmaya ...

Hakkın yok ... Sözlerin şir ...

Misrîkinin ilâhî bir sedâ olduğunu hissettirmeye ...

Hakkın yok ... Ölesiye muhtaç olupta ...

mâziye gömüldüğüm sevgi pınarından içirmeye ...

Neden

her mutsuzluğumda,

Sana sığınıyorum?